
Moje nejpřísnější zkoušky

Moje nejpřísnější zkoušky

11.3.2009, rubrika: Vzdělání - příloha, strana: 1, autor: Jindra Nováková

Do poslední chvíle jsem si nebyla jistá, která škola pro mě bude to nej. Nakonec jsem se rozhodla dělat zkoušky dvoje. Na techniku a na ekonomii.

Na ČVUT mě čekaly zkoušky, které připravuje sama škola.

Z matematiky jsem strach neměla - učila jsem se jí k maturitě. Ale fyzika, to byl strašák. Jenže před maturitou jsem měla pocit, že učit se něco navíc je nepřijatelné. Takže ani žádné kurzy, ani nic. Po matuře jsem pročetla sešity z let minulých a ono to dopadlo.

Na ekonomii na Karlově univerzitě se klasické přijímačky nedělaly. Vybírají tam podle výsledků Národních srovnávacích zkoušek. Přihlásila jsem se na obecné studijní předpoklady a matematiku a šla celkem dvakrát.

Víc nebyli rodiče ochotní sponzorovat, ona jedna zkouška přijde na 400 korun. Navíc se platí poplatek za všechno možné. Když se rozhodnete dělat zkoušku v jiném termínu, když chcete písemný certifikát o výsledku nebo za vrácení poplatku, když ke zkouškám nemůžete přijít.

Když to vidím zpětně, byly srovnávací zkoušky zdaleka nejpřísnější z toho, co jsem v tom zkouškovém roce zažila. Kontrola totožnosti, předem dané místo, kde budu sedět právě já, kontrolní fotografování, žádný mobil, žádný maskot, nebo kalkulačka. Kromě toho byl test z matematiky dost obtížný. Přesto, že jsem z ní maturovala, při sciích jsem si ani neškrtla. I když jsem se na můj vkus poctivě připravovala.

Příklady, se kterými jsem si nevěděla rady, jsem nosila svému učiteli matematiky, který si některé z nich musel odnést domů a řešení mi řekl až druhý den.